

แนวทางการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สำหรับการท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

The approach for tourism management of local administrative
organizations in the central Chao Phraya River Basin

วิเชษฐ หลุดพา¹ สมศักดิ์ ศรีสันติสุข² ยุภาพร ยุภาศ³

Vichet Ludpa, Somsak Srisuntisuk, Yupaporn Yupas

Corresponding author: vichet@kkumail.com

Received: 07/08/63 Revised: 02/09/63 Accepted: 02/09/63

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางสู่ความยั่งยืน โดยหน่วยการวิเคราะห์ในระดับองค์กร คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 200 ตัวอย่าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ 5 จังหวัด ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane, 1976) โดยแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละจังหวัด ดังนี้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 องค์กร จังหวัดปทุมธานี จำนวน 40 องค์กร จังหวัดนนทบุรีจำนวน 40 องค์กร จังหวัดอ่างทองจำนวน 40 องค์กร และจังหวัดสิงห์บุรีจำนวน 40 องค์กร โดย

¹ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

³ รองศาสตราจารย์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางจากผู้บริหารและบุคลากร ใน 5 ประเด็น คือ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ และปัจจัยการมีส่วนร่วม

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ และปัจจัยการมีส่วนร่วม โดยทุกปัจจัยส่งผลในเชิงบวก นั่นคือ หากเพิ่มปัจจัยทั้งห้าด้านย่อมเพิ่มผลบวกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านทรัพยากรที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวมากที่สุดถึง 0.543 เท่า รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ 0.289 เท่า ปัจจัยด้านบุคคล 0.229 เท่า ปัจจัยการมีส่วนร่วม 0.192 เท่า และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร 0.121 เท่า ตามลำดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.950 และอำนาจในการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ร้อยละ 82.20 รวมถึงมีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยโดยส่วนมากอยู่ระหว่าง 0.305 ถึง 0.574 และมีค่าความสัมพันธ์สูงสุดคือปัจจัยความเป็นเจ้าภาพและปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมมีค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.949 ซึ่งสามารถเขียนสมการรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางได้ดังนี้

การบริหารจัดการการท่องเที่ยว = 1.470 + 0.229 ปัจจัยด้านบุคคล + 0.121 ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร + 0.534 ปัจจัยด้านทรัพยากร + 0.289 ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ + 0.192 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม

คำสำคัญ: การบริหารจัดการการท่องเที่ยว; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น; กลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

Abstract

This article is part of a thesis on new management styles of local government organizations for sustainable tourism management in the Central Chao Phraya River Basin. It is presenting information on the factors that affect the administration of the local government organization for tourism in the central Chao Phraya River Basin. This research is a quantitative one with the objective of finding factors that affect tourism management of local administrative organizations to sustainability. The unit of analysis is organizational level of the local government organization in Phra Nakhon Si Ayutthaya, Pathum Thani, Nonthaburi, Ang Thong and Sing Buri province.

The sample size is 200 samples by using a simple random sampling with acceptable confidence levels of 95% (Yamane, 1976) as follows: 80 organizations from Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, 40 organizations from Pathum Thani Province, 40 organizations from Nonthaburi Province, 40 organizations from Ang Thong Province and 40 organizations from Sing Buri Province. Questionnaires were used to collect data from those administrators and personnel concerning five factors affect the administration of the local government organization for tourism in the central Chao Phraya River, i.e.; human factor, management structure factors, resource factor, host factor, and participation factors.

The study found that all of those factors have a positive effect and that if increasing all five factors, it will increase tourism management results, as well. Especially the resource factors affect tourism management

at the highest i.e. were at 0.543 times, followed by host factors at 0.289 times, personnel factors were at 0.229 times, participation factors were at 0.192 time, and administrative structure factors were at 0.121 times.

The reliability of the questionnaire is 0.950 and predictability of the factors that affect the tourism management is 82.20%. Otherwise, the relationship between the factors were 0.305 to 0.574 and the highest relationship was the host factor and participation factor were 0.949, which can be written as follows:

Tourism management factors = 1.470 + 0.229 Human factors + 0.121 Administrative structure factors + 0.534 Resources factors + 0.289 Host factors + 0.192 Participation factors.

Keywords: Tourism management; local administrative organizations; Central Chao Phraya River Basin

บทนำ

การท่องเที่ยวของไทยถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถทำรายได้ให้กับประเทศไทยมากเป็นอันดับต้นๆของประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความสำคัญด้านการท่องเที่ยวในอันดับต้นๆ ของกลุ่มอาเซียนและของโลก (กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558) โดยประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 22.35 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 32.59 ล้านในปี 2559 ส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยวโดยในปี 2555 มีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น 0.98 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 1.64 ล้านล้านบาทในปี 2559 คิดเป็นอัตราการขยายตัวเฉลี่ย

ร้อยละ 16.70 ต่อปี ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอันจะส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นการแข่งขันค่อนข้างสูง ดังนั้นในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวควรมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับพื้นที่ ท้องถิ่นปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในการสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยการบริหารจัดการและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักและเอื้อต่อการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของชุมชนและผู้ประกอบการตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ. ศ. 2542 ว่าด้วยการกำหนดหน้าที่ในการบริหารกิจการสาธารณะ ที่กำหนดให้ท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินการและการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงถือได้ว่าการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาและค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำปัจจัยที่ได้สู่การกำหนดแนวทางและวิธีการในการบริหารจัดการในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพและบริบทของพื้นที่ (โกวิท พวงงาม, 2550)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อนำไปสู่การสร้างแนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของกลุ่มแม่น้ำ

เจ้าพระยาตอนกลาง และขยายผลไปยังพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยว ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางสู่ความยั่งยืน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยในทางสถิติเพื่อยืนยันปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง โดยหน่วยวิเคราะห์ คือ ระดับองค์การ ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี โดยการเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีปัจจัยในการศึกษาได้แก่ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านบุคคล 2) ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร 3) ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ 4) ปัจจัยด้านทรัพยากร และ 5) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางมีประชากรทั้งสิ้น 376 แห่ง ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 158 แห่ง จังหวัด

ปทุมธานี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 65 แห่ง จังหวัดนนทบุรี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 46 แห่ง จังหวัดอ่างทอง มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 65 แห่ง และจังหวัดสิงห์บุรีมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 42 แห่ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560) โดยเก็บข้อมูลจากตัวแทนองค์กร ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น โดยผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างตามพื้นที่การท่องเที่ยวลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางตามเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 200 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง โดยผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 ตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหาร 5 ตัวอย่าง บุคลากร 75 ตัวอย่าง จังหวัดปทุมธานีจำนวน 40 ตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหาร 5 ตัวอย่าง บุคลากร 35 ตัวอย่าง จังหวัดนนทบุรี 40 ตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหาร 5 ตัวอย่าง บุคลากร 35 ตัวอย่าง จังหวัดอ่างทอง 40 ตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหาร 5 ตัวอย่าง บุคลากร 35 ตัวอย่าง และจังหวัดสิงห์บุรี 40 ตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหาร 5 ตัวอย่าง บุคลากร 35 ตัวอย่าง ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane, 1976)

เครื่องมือในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) ที่นำไปสู่การศึกษาปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนโดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 ชุดคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ปัจจัย

ด้านบุคคล ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านทรัพยากร และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และส่วนที่ 2 เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวของกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง โดยเป็นข้อคำถามเป็นแบบ Rating Scale ตามแบบของ Likert

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 200 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง โดยผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 ตัวอย่าง จังหวัดปทุมธานีจำนวน 40 ตัวอย่าง จังหวัดนนทบุรี 40 ตัวอย่าง จังหวัดอ่างทอง 40 ตัวอย่าง และจังหวัดสิงห์บุรี 40 ตัวอย่าง ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และ ระดับความเชื่อมั่น 95% (Yamane, 1976) และนำสู่การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และเพื่ออธิบายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่ออธิบายปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง และทำนายแนวโน้มของปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) และการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง การวิเคราะห์พหุคูณถดถอย (Multiple Regression) เพื่อนำไปสู่การเสนอแนวทางในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
ในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางต่อไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
บริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำ
เจ้าพระยาตอนกลางในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี
จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี มีดังนี้ 1) ปัจจัยด้านบุคคล 2) ปัจจัยด้านโครงสร้าง
การบริหาร 3) ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ 4) ปัจจัยด้านทรัพยากร และ 5) ปัจจัยด้าน
การมีส่วนร่วม โดยจากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านทรัพยากรส่งผลต่อความสำเร็จใน
การบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา
ตอนกลางมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้าน
การมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.289,
0.229, 0.192 และ 0.121 ตามลำดับ และในการศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการ
บริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำ
เจ้าพระยาตอนกลาง มีความน่าเชื่อถือของข้อคำถามที่ 0.950 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่น
ค่อนข้างสูง และมีความสัมพันธ์ของปัจจัยแต่ละด้านอยู่ระหว่าง 0.4 - 0.5 เป็นส่วนมากซึ่ง
ถือได้ว่าปัจจัยแต่ละปัจจัยจะมีลักษณะไม่เป็นชนิดหรือกลุ่มเดียวกัน โดยผู้วิจัยขอเสนอ
ในแต่ละประเด็นของการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง
ประเด็นด้านอำนาจการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง และผลการวิเคราะห์ปัจจัย

ที่มีผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ดังตารางที่ 1 ตารางที่ 2 และ ตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

	โครงสร้าง การบริหาร	ความเป็น เจ้าภาพ	ด้าน บุคคล	ด้าน ทรัพยากร	การมีส่วนร่วม
โครงสร้างการบริหาร	1				
ความเป็นเจ้าภาพ	.494	1			
ด้านบุคคล	.305**	.516**	1		
ด้านทรัพยากร	.194	.449**	.522**	1	
การมีส่วนร่วม	.462**	.949**	.574**	.518**	1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารมีความสัมพันธ์กับความเป็นเจ้าภาพ ด้านบุคคล และด้านการมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพมีความสัมพันธ์กับด้านบุคคล ด้านทรัพยากร และด้านการมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านบุคคลมีความสัมพันธ์กับด้านทรัพยากรและด้านการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับด้านทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และมีอำนาจในการทำนายหรือพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทองและจังหวัดสิงห์บุรีในระดับสูงถึงร้อยละ 82.20 โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าอำนาจการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

R	R Square	Sig. F Change
.906 ^a	.822	.000

นอกจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวโน้มอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการท่องเที่ยวเพื่อคาดการณ์และกำหนดแนวทางการบริหารการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

รูปแบบ	Unstandardized		Standardized		
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.470	0.403		3.648	0.001
โครงสร้าง การ บริหาร	0.189	0.079	0.121	2.403	0.018
ความเป็นเจ้าภาพ	0.346	0.171	0.289	2.027	0.046
ด้านบุคคล	0.245	0.060	0.229	4.051	0.000
ด้านทรัพยากร	0.409	0.042	0.534	9.826	0.000
การมีส่วนร่วม	0.088	0.022	0.192	4.020	0.000

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางมากที่สุดถึง 0.534 เท่า รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.289, 0.229, 0.192 และ 0.121 ตามลำดับ โดยปัจจัยต่างๆ จะมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในเชิงบวก นั่นคือ หากปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารเพิ่มขึ้นย่อมทำให้ความสำเร็จในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งสามารถเขียนสมการความสัมพันธ์ของการบริหารการท่องเที่ยวในกลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางได้ดังนี้

$$\text{การบริหารจัดการการท่องเที่ยว} = 1.470 + 0.229 \text{ ปัจจัยด้านบุคคล} + 0.121 \text{ ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร} + 0.534 \text{ ปัจจัยด้านทรัพยากร} + 0.289 \text{ ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ} + 0.192 \text{ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม}$$

ดังนั้น ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางควรจะสนับสนุนปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไป โดยปัจจัยด้านทรัพยากรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว อันได้แก่ จำนวนและทักษะของทรัพยากรบุคคล, ความเพียงพอและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือการบริหารด้านการท่องเที่ยว, และความเพียงพอของงบประมาณสำหรับการท่องเที่ยว ควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้สอดคล้องต่อความต้องการในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม ส่วนปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดบทบาทหน้าที่และผู้รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมเพื่อเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนด้านการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อไป และปัจจัยด้านบุคคล คือคุณลักษณะของบุคคลที่มี

ส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวซึ่งถือเป็นคุณสมบัติที่มีความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว เช่น ทักษะความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์การทำงานด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น ส่วนปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมถือเป็นส่วนสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวโดยการส่งเสริมให้เกิดการรับรู้เข้าใจการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวจนเกิดการเรียนรู้ รับรู้ เข้าใจ นำสู่การปฏิบัติได้จนถึงการร่วมรับประโยชน์ การประเมินผลการดำเนินการท่องเที่ยวและร่วมกันปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไปและสุดท้ายคือโครงสร้างการบริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งความมั่นคงในการจ้างงานที่ส่งผลต่อด้านแรงจูงใจและความเท่าเทียมในสวัสดิการของบุคลากรด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งควรจัดสรรให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับภาระงานและค่าตอบแทนเพื่อกระตุ้นให้เกิดการขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพต่อไป

องค์ความรู้จากกรณีวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านทรัพยากรส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.289, 0.229, 0.192 และ 0.121 ตามลำดับ ดังนั้น ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางควรจะสนับสนุนปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไป ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นแผนภาพในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางได้ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 แสดงแผนภาพปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่งเกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามบริบทของพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลาง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่งเกี่ยวข้องในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางพบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ความเป็นเจ้าภาพ ด้านบุคคล ด้านทรัพยากร ด้านการมีส่วนร่วม ส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่งเกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชิงบวก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ด้านทรัพยากรถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ในการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพควรสนับสนุนด้านทรัพยากรทั้งด้านบุคคล งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Juan Plabo, Juan Ignacio, Pulido-Fernández, Marcelino Sánchez-Rivero (2013) ที่พบว่า การส่งเสริมในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและทรัพยากรจะส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจทั้งนี้อาจเป็นเพราะการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสร้างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยวซึ่งล้วนต้องได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรอย่างเพียงพอและการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า อันจะนำไปสู่การตัดสินใจในการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมต่างๆ ด้านการท่องเที่ยวที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องได้รับการสนับสนุนและทรัพยากรอย่างเพียงพอเพื่อส่งผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lahav, Tamar, Mansfield, Yoel & Abraham, Eli (2013) ที่พบว่า งบประมาณและสื่อการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองและชนบทมีผลต่อการตัดสินใจเข้าไปท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับการได้รับข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นในการจัดสรรงบประมาณสำหรับการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งผลต่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวแลประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Karl W. Wöber & Daniel R. Fesenmaier (2008) ที่พบว่า การจัดสรรทรัพยากรด้านการตลาดและการจัดการการท่องเที่ยวมีส่วนช่วยให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะการจัดสรรและสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณสำหรับการทำการตลาดด้านการท่องเที่ยวจะ

ส่งผลต่อการเข้าถึงข้อมูลและการส่งเสริมการขายด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ได้มากขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากขึ้น ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรวางแผนและจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนด้านการตลาดสำหรับการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อไป นอกจากนี้ในการศึกษาวิจัยยังพบว่าปัจจัยด้านอื่นๆ อันได้แก่ ปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ความเป็นเจ้าภาพ ด้านบุคคล และด้านการมีส่วนร่วม ล้วนมีผลต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Frédéric Kletz, Léonie Hénaut, & Jean-Claude Sardas (2014) ที่ค้นพบว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่นำไปสู่ความยั่งยืนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว คือการพัฒนาทักษะของบุคลากรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้ความสามารถในการทำงานด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมืออาชีพ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าถึงแม้องค์กรจะมีแผนงานและกลยุทธ์ที่ดีแล้ว แต่หากการขับเคลื่อนหรือการนำสู่การปฏิบัติยังขาดทักษะความรู้ความสามารถในการดำเนินการ ย่อมส่งผลต่อผลการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรคำนึงถึงโครงสร้างการจ้างงานและการบริหารงานรวมถึงการมอบหมายงานที่บุคลากรมีความหลากหลายและความสามารถที่แตกต่างกันที่ส่งผลความสำเร็จในการดำเนินการและการบริหารด้านการท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fernando Martín-Alcázar, Pedro M. Romero-Fernández & Gonzalo Sánchez-Gardey (2012) ที่พบว่ากลยุทธ์ในการบริหารจัดการควรคำนึงถึงความหลากหลายและความแตกต่างของบุคลากรในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการมอบหมายงานการจ้างงานต้องคำนึงถึงคุณลักษณะของงาน ความสามารถของบุคคลเพื่อนำไปสู่การพิจารณาในการมอบหมายงานให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความคำนึงถึงโครงสร้างการบริหาร การมอบหมายงาน การจ้างงาน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารการจัดการด้านการท่องเที่ยวต่อไป และมากกว่านั้น ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐควรคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Florian Zach & Pradeep Racherla (2010) ที่พบว่าความร่วมมือระหว่างองค์การส่งผลต่อความสำเร็จและมูลค่าในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในเชิงบวก นั่นอาจเป็นเพราะว่าการร่วมมือกันย่อมมีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันด้านทรัพยากร ด้านองค์ความรู้และด้านอื่นๆ ซึ่งเป็นการสร้างความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร และการแบ่งปันแนวทางและประสบการณ์ในการเรียนรู้และการแก้ไขปัญหาพร้อมกันโดยไม่ต้องลองผิดลองถูกหลายครั้งจึงทำให้เกิดความคุ้มค่าและความสำเร็จในการบริหารจัดการได้อย่างคุ้มค่าดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จและความคุ้มค่าในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไป

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวควรคำนึงถึงปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหาร ความเป็นเจ้าภาพด้านบุคคล ด้านทรัพยากร การมีส่วนร่วม เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวสู่ความสำเร็จที่สอดคล้องกับพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาต่อไป นั่นคือในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนกลางควรจะสนับสนุนปัจจัยด้านทรัพยากรปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรปัจจัยด้านความเป็นเจ้าภาพ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านโครงสร้างการบริหารส่งผลต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว เช่น การประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยว การจัดการด้านการตลาดการท่องเที่ยว ฯลฯ

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะของบุคลากรด้านการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรส่งเสริมและมอบหมายงานตามโครงสร้างการทำงานและการบริหารงานอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและความหลากหลายของบุคลากร

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรร่วมมือกันกับหน่วยงานต่างๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการดำเนินงานและการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวินิจฉัยเรื่องแนวทางการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับการท่องเที่ยวในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางเป็นการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งเป็นการวิจัยในภาพกว้าง ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้เกิดความเฉพาะเจาะจงในแต่ละพื้นที่มากขึ้น เพื่อนำสู่การแก้ไขในแต่ละพื้นที่อย่างเฉพาะเจาะจงต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). *มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ.2560-2564)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2550). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- Juan Plabo, Juan Ignacio, Pulido-Fernández, and Marcelino Sánchez-Rivero. (2013). Does Tourism Growth Influence Economic Development?. *Journal of Travel Research*, 54(2), 206-221.
- Lahav, Tamar, Mansfield, Yoel and Abraham, Eli. (2013). Factors Inducing National Media Coverage for Tourism in Rural versus Urban Areas: The Role of Public Relations. *Journal of Travel and Tourism Marketing*, 30(4), 291-307.
- Karl W. Wöber and Daniel R. Fesenmaier. (2008). A Multi-Criteria Approach to Destination Benchmarking A Case Study of State Tourism Advertising Programs in the United States. *Journal of Travel and Tourism Marketing*, 16(2-3), 1-18.
- Frédéric Kletz, Léonie Hénaut, and Jean-Claude Sardas. (2014). New public management and the professions within cultural organizations: one hybridization may hide another. *International Review of Administrative Science*, 80(1), 603–619.

- Fernando Martín-Alcázar, Pedro M. Romero-Fernández and Gonzalo Sánchez-Gardey. (2012). Transforming Human Resource Management Systems to Cope with Diversity, *Journal of Business Ethics*, 107(2012), 511-531.
- Florian Zach and Pradeep Racherla. (2010). Assessing the Value of Collaborations in Tourism Networks: A Case Study of Elkhart County, Indiana. *Journal of Travel & Tourism Management*, 28(1), 97-110.
- Yamane, Taro. (1976). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York: Harper and Row.